

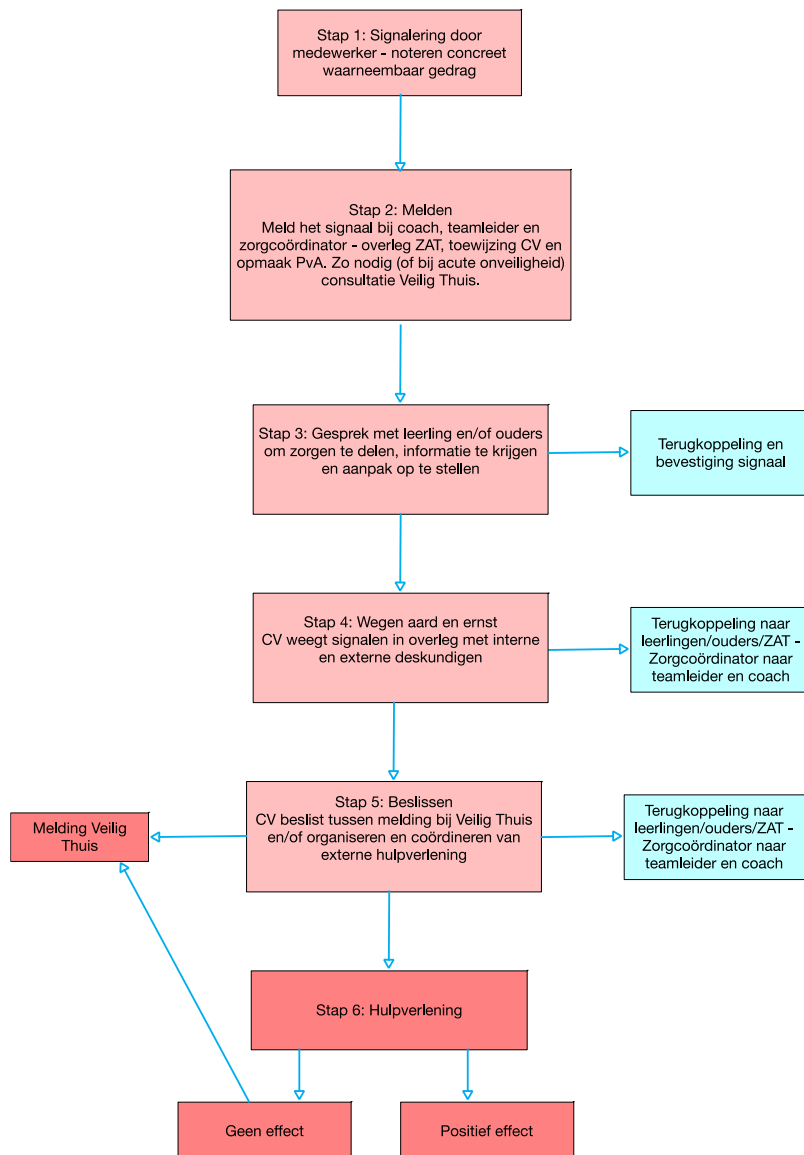
Protocol Kindermishandeling en Huiselijk Geweld

Definitie:

Onder kindermishandeling verstaan we elke vorm van mishandeling die voor een kind bedreigend of gewelddadig is. Hieronder vallen de volgende soorten:

- Seksuele mishandeling: seksuele aanrakingen die een volwassene een kind opdringt
- Lichamelijke mishandeling: alle vormen van lichamelijk geweld
- Emotionele of geestelijke mishandeling: een volwassene scheldt het kind regelmatig uit, doet vaak afwijzend en vijandig tegen het kind of maakt het kind opzettelijk bang
- Lichamelijke verwaarlozing: het kind krijgt niet de verzorging die het nodig heeft
- Emotionele of geestelijke verwaarlozing: doorlopend tekort aan positieve aandacht voor het kind. Het negeren van de behoefte van het kind aan liefde, warmte, geborgenheid
- Getuige zijn van (verbaal) geweld tussen ouders of verzorgers

Stroomschema

Toelichting stroomschema

Afkortingen

ZAT Zorg Advies Team
 CV Casus Verantwoordelijke
 PvA Plan van Aanpak

Stap 1

Breng de signalen in kaart. Kijk en luister; noteer feiten, geen vermoedens. Waar en wanneer nam je welk gedrag waar? Hoe kenmerkte zich dit gedrag? Beschrijf concreet en feitelijk waarneembaar gedrag, bijvoorbeeld blauwe plekken, striemen op armen of benen, maar ook signalen van de leerling zelf of van medeleerlingen. Wees hierin zeer zorgvuldig, feitelijk en objectief.

Stap 2

De signalen moeten worden besproken met een deskundige collega. Doe een melding van de signalen bij de teamleider, deze overlegt met ondersteuningscoördinator die

overlegt met ZAT partners. In overleg wordt een casusverantwoordelijke aangesteld en een plan van aanpak gemaakt. Bij acute onveiligheid: OC overlegt rechtstreeks met Veilig Thuis. Bij het intern overleg is toestemming voor het verstrekken van gegevens niet nodig, dit geldt ook voor een anoniem adviesgesprek met Veilig Thuis.

Stap 3

Geldt niet bij crisisgevallen/acute onveiligheid, zie punt twee. Casusverantwoordelijke gaat aan de slag met ouders en/of leerling en onderhoudt de contacten. Er worden zorgen en informatie gedeeld en er wordt getracht medewerking van ouders te krijgen.

Stap 4

De ondersteuningscoördinator bespreekt de uitkomst van het gesprek met ouders met de coach van de leerling, de teamleider en eventuele andere betrokkenen. De aard en de ernst van de signalen worden gewogen en er wordt gezamenlijk een beslissing gemaakt of en welke hulpverlening ingezet gaat worden. Indien nodig consulteert de ondersteuningscoördinator opnieuw met Veilig Thuis. Er volgt na dit overleg altijd een terugkoppeling naar leerling en ouders met de gemaakte beslissing en het plan van aanpak om deze eventuele hulpverlening in te zetten.

Stap 5

De uiteindelijke beslissing wordt gemaakt door de casusverantwoordelijke, dit zal in veel gevallen de ondersteuningscoördinator zijn. Er wordt een keuze gemaakt tussen

1. Geen actie (bijvoorbeeld als de signalen duidelijk ongegrond blijken zijn)
2. Inzetten externe hulpverlening
3. Melding Veilig thuis
4. Een combinatie van hulpverlening en melding Veilig Thuis

De casusverantwoordelijke doet de aan(melding) en coördineert dit proces middels handelsgericht werken, er vindt steeds terugkoppeling plaats naar betrokken partijen.

Stap 6

Inzet hulpverlening, afhankelijk van de situatie, de ernst en de duur van het geweld/misbruik.